

Kapitel: Hur uppenbarelsen började till Budbäraren ﷺ

[1 / 3]

Aisha de troendes moder må Allah vara nöjd med henne, berättade att det första som överlämnades till Budbäraren ﷺ av uppenbarelse var goda drömmar i sömnen. Han såg inga drömmar utan att de kom lika klart som morgonens gryning. Sedan blev ensamheten kär för honom, och han brukade dra sig undan i Hira-grottan där han tillbad och förberedde sig genom att tillbringa ett antal nätter i andlig fördjupning innan han återvände till sin familj, och han skaffade sig förråd för detta. När han återvände till Khadīja skaffade han förråd igen för liknande vistelser, tills sanningen kom till honom medan han var i Hira-grottan.

Ängeln kom till honom och sade: "Läs." Han svarade: "Jag är inte läsande." Ängeln grep tag i mig och omslöt mig tills jag nådde gränsen för ansträngning, sedan släppte han mig och sade: "Läs." Jag sade: "Jag är inte läsande." Han grep tag i mig och omslöt mig en andra gång tills jag nådde gränsen för ansträngning, sedan släppte han mig och sade: "Läs." Jag sade: "Jag är inte läsande." Han grep tag i mig och omslöt mig en tredje gång, sedan sände han mig och sade:

" Läs i din Herres namn som skapade. Skapade människan av en blodklump. Läs, och din Herre är den allra generösaste."

Budbäraren ﷺ återvände med dessa ord med sitt hjärta skälvande. Han gick in till Khadīja bint Khuwaylid och sade: "Täck mig, täck mig." De täckte honom tills rädslan gick över. Han berättade för Khadīja vad som hänt och sade: "Jag fruktar för mig själv." Khadīja sade: "Nej, vid Allah, Allah skall aldrig göra dig skamlig. Du upprätthåller släktskap, bär andras bördor, skaffar förnödenheter åt den som saknar, hedrar gäster och hjälper till i sanningens prövningar."

Khadīja förde honom till Waraqah ibn Nawfal ibn Asad ibn Abd al-Uzzā, hennes kusin, som hade blivit kristen före islam och som skrev hebreiska skrifter och återgav ur evangeliet på hebreiska så mycket som Gud ville att han skulle återge. Han var en gammal man som hade blivit blind. Khadīja sade till honom: "Min kusin, hör på din brorson." Waraqah frågade: "Min brorson, vad ser du?" Budbäraren ﷺ berättade vad han sett. Waraqah sade: "Detta är den Namūs som Gud sände till Mūsā ﷺ. Om jag vore ung igen, om jag vore vid liv när ditt folk driver ut dig." Budbäraren ﷺ sade: "Kommer de att driva ut mig?" Waraqah svarade: "Ja. Ingen man har någonsin kommit med det du kommit med utan att bli motsagd. Om jag lever till din tid ska jag stödja dig med en kraftfull hjälp." Kort därefter dog Waraqah och uppenbarelsen avstannade för en tid.

[Återgiven av al-Bukhari]

Översättarens anteckningar

Kontext och sammanhang

Texten berättar om den första uppenbarelsen som kom till Profeten Muhammed ﷺ i Hira-grottan, beskriven genom Aisha och återberättad av profeten själv för Khadīja och Waraqah. Händelsen markerar starten på Koranens uppenbarelse och profetens kall till att förmedla Guds budskap.

Sekvensen av händelser

- Profeten upplevde först goda drömmar som ett tidigt tecken på uppenbarelse.
- Han drog sig tillbaka för ensamhet och tillbedjan i Hira-grottan och förberedde sig genom nattliga vistelser.
- Ängeln (Jibril/Gabriel) uppenbarade sig och bad honom att "läs" tre gånger medan han tog hårt tag i honom; efter tredje gången kom de första verserna: "Läs i din Herres namn..."
- Profeten återvände skälvande till Khadīja, som tröstade honom och försäkrade hans goda karaktär.
- Khadīja sökte stöd hos sin lärda kusin Waraqah, som igenkände uppenbarelsens natur och förutsade motstånd från profetens folk; Waraqah dog kort därefter och uppenbarelsen tystnade ett tag.

Nyckelteman och betydelser

- **Drömmar och förberedelse:** De goda drömmarna och ensamhetstidens andliga fördjupning visar att uppenbarelsen inte kom plötsligt ur tomta intet utan följde en period av sökande och inre rening.
- **"Läs" och kunskap:** Uppmaningen att läsa betonar att det gudomliga budskapet kommer kopplat till lärande, läsande och förmedling av sanning. De första verserna lyfter fram Skaparens akt och människans ursprung som grund för myndigheten bakom uppmaningen.
- **Fysisk intensitet vid uppenbarelsen:** Berättelsen om ängelns grepp och profetens

starka reaktion visar att uppenbarelsen var en intensiv, kroppsligt påfrestande upplevelse som krävde omhändertagande.

- **Khadījās roll:** Khadīja agerar som första troende och som emotiv och praktisk stödperson, hon försvarar profetens karaktär och söker juridisk/intellektuell bekräftelse från Waraqah.
- **Waraqahs erkännande:** Waraqah, som tidigare studerat Skrifterna, identifierar tecknen som profetiska och förutser motstånd, vilket ger profeten tidig extern validering men också förutsäger de svårigheter som väntar.
- **Tidsmässig paus i uppenbarelserna:** Att uppenbarelserna avstannade en tid efter Waraqahs död framhäver att uppdraget kom i etapper och att de yttre omständigheterna påverkade upplevelsen initialt.

Praktisk och andlig betydelse för troende

- Händelsen ses som början på ett uppdrag som kräver mod, tålamod och stöd från närstående.
- Texten uppmuntrar till att se andlig förberedelse, tyst meditation och lärande som viktiga steg inför mottagande och förmedling av sanning.
- Den visar vikten av att ha trygga närstående som kan ge emotionellt stöd och praktisk hjälp i svåra stunder.

Kort sammanfattning

Passagen beskriver hur Profeten Muhammed mottog de första Koranverserna i Hira efter en period av andlig förberedelse, reagerade fysiskt starkt, fick stöd av sin hustru Khadīja och fick tidig bekräftelse av Waraqah, samtidigt som den pekar mot det motstånd och de prövningar som skulle följa.

Källa:

Förkortning av
Sahih al-Bukhari

